

Prečo Západ mlčí o ukrajinských neonacistických hnutiach, prápore Azov a dedičstve Banderovcov?

- CZ24 News | 16. března 2022

UKRAJINA: Krátko po prevrate na Ukrajine vznikli dobrovoľnícke nacionalistické prápory, ktoré uskutočňovali útoky proti separatistickým republikám Donbasu a terorizovali východoukrajinských civilistov. Jednému z nich, Azov, velil Andrij Bilecký, bývalý vodca charkovskej pobočky "Stepana Bandera Všeukrajinskej organizácie "Tryzub" a spoluzakladateľ ultranacionalistického hnutia Sociálno-národné zhromaždenie.

Francúzsky prezident Emmanuel Macron vo svojom stredajšom príhovore k národu vyhlásil, že ruská špeciálna operácia na demilitarizáciu a "de-nacifikáciu" Ukrajiny "nie je bojom proti nacizmu", čím sa pripojil k skupine politických lídrov a médií na Západe, ktorí problém ukrajinského ultranacionalizmu bagatelizujú alebo úplne popierajú.

Ukrajinské ultranacionalistické a neonacistické prápory sa dostali na titulné stránky novín po februárovom štátnom prevrate v krajine v roku 2014, aby ich v nasledujúcich rokoch mainstreamové médiá zväčša prehliadali a bagatelizovali.

"Krajne pravicové, antisemitské, protiruské a otvorene fašistické skupiny existovali a existujú ako skaza modernej Ukrajiny," napísala CNN v marci 2014. Citovala rezolúciu Európskeho parlamentu z roku 2012, v ktorom sa vyjadrilo v 18 bodoch znepokojenia nad politikou zakotvenou v zákonoch národného parlamentu, a odsúdila "rastúce nacionalistické nálady na Ukrajine".

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

CNN priznala, že ukrajinské ultranacionalistické strany a skupiny vrátane ultranacionalistov z hnutia Svoboda a Pravý sektor zohrali významnú úlohu pri zmene režimu v Kyjeve v roku 2014 a neskôr zaujali pozície v Rade národnej bezpečnosti a obrany, v úrade generálneho prokurátora a na ministerstvách ekológie a poľnohospodárstva dočasnej vlády.

Krátko po prevrate na Ukrajine vznikli dobrovoľnícke nacionalistické prápory, ktoré uskutočňovali útoky proti separatistickým republikám Donbasu a terorizovali východoukrajinských civilistov. Jednému z nich, Azov, velil Andrij Bilecký, bývalý vodca charkovskej pobočky "Stepana Bandera Všeukrajinskej organizácie "Tryzub" a spoluzakladateľ ultranacionalistického hnutia Sociálno-

národné zhromaždenie.

Biletsky sa v roku 2010 nechal počuť, že poslaním Ukrajiny je “viesť biele rasy sveta do poslednej krížovej výpravy... proti Untermenschen [podľuďom] vedeným Semitmi”. V rokoch 2014 až 2019 bol poslancom ukrajinského parlamentu po prevrate. Azov v roku 2014 formálne vstúpil do Ukrajinskej národnej gardy.

Pluk Azov, ktorý stále hrdo nosí neonacistické označenie Wolfsangel, je podľa správy Vysokého komisára OSN pre ľudské práva (OCHA) z roku 2016 neslávne známy pre útoky a vysídľovanie obyvateľov na východe Ukrajiny, rabovanie civilného majetku, ako aj znásilňovanie a mučenie zadržaných osôb v Donbase.

Ukrajinské nacionalistické organizácie a politické hnutia šíria svoju ideológiu medzi mladými ľuďmi s podporou a financovaním Kyjeva. V roku 2020 ukrajinská vláda vyčlenila peniaze na nacionalistické projekty vrátane “Charitatívneho behu Kyborga Igora Branovického”, “Kurzu mladých banderovcov”, “Banderstadtského festivalu ukrajinského ducha” atď. Ako uviedol ukrajinský portál STRANA.u, v roku 2020 mali nacionalistické projekty dostať 8 miliónov hrivien (266 416 USD), čo je takmer polovica všetkých prostriedkov, ktoré ukrajinská vláda vyčlenila pre detské a mládežnícke organizácie.

V zozname ministerstva na rok 2020 sa nachádzal aj projekt “Nepokorený” – pomenovaný na počesť Jaroslava Roberta Melnika, regionálneho vodcu Organizácie ukrajinských nacionalistov (OUN) v Karpatskej oblasti a “významného politického pedagóga” Ukrajinskej povstaleckej armády (UPA)*. OUN aj UPA sú neslávne známe tým, že počas druhej svetovej vojny spolupracovali s nacistickým Nemeckom a vykonávali etnické čistky Židov, Rusov, Rómov a Poliakov na nacistami okupovaných územiach Ukrajiny.

Po západo podporovanej oranžovej revolúcii prezident Viktor Juščenko zmenil ukrajinské školské osnovy tak, aby oslavovali OUN aj UPA a v roku 2007 udelil titul Hrdina Ukrajiny lídrom OUN-UPA Romanovi Šuchevyčovi a v roku 2010 Stepanovi Banderovi.

Zatiaľ čo v máji 2011 Najvyšší správny súd Ukrajiny zrušil Juščenkove príkazy, prezident Petro Porošenko v roku 2015 udelil OUN a UPA štatút “bojovníkov za nezávislosť” Ukrajiny. K dnešnému dňu bolo na Ukrajine postavených niekoľko stoviek pomníkov a sôch a pomenovaných niekoľko ulíc po bývalých nacistických kolaborantoch.

Valné zhromaždenie OSN 16. decembra 2021 prerokovalo rezolúciu, ktorá vyzýva na boj proti glorifikácii nacizmu, neonacizmu a ďalším praktikám, ktoré podnecujú rasizmus a xenofóbiu. Jediné dve krajiny, ktoré hlasovali proti, boli USA a Ukrajina.

OUN-UPA a ich dedičia

“Organizácia ukrajinských nacionalistov”, založená v roku 1929, sa stala dominantným politickým hnutím ukrajinskej krajnej pravej. Vznikla z viacerých radikálnych nacionalistických a fašistických skupín a spočiatku ju viedli vojnoví veteráni, frustrovaní neúspechom pri vytváraní ukrajinského štátu v rokoch 1917 – 1920,” napísal Per Anders Rudling, švédsko-americký historik a docent na Katedre histórie Lundskej univerzity v štúdiu “OUN, UPA a holokaust” z roku 2011:

“Organizácia ukrajinských nacionalistov, založená v roku 1929, sa stala dominantným politickým hnutím ukrajinskej krajnej pravej. Vznikla z viacerých radikálnych nacionalistických a fašistických skupín a spočiatku ju viedli vojnoví veteráni, frustrovaní neúspechom pri vytváraní ukrajinského štátu v rokoch 1917 - 1920,” píše Per Anders

Rudling, švédsko-americký historik a docent na Katedre histórie Lundskej univerzity v štúdiu "OUN, UPA a holokaust" z roku 2011."

Podľa Rudlinga niet pochyb o tom, že OUN bola od svojho vzniku "fašistickou" organizáciou.

Myšlienka rasovej čistoty bola leitmotívom ideológie OUN. Ukrajinská nacionalistická tlač od 30. rokov 20. storočia pravidelne prinášala antisemitské články. Po okupácii Ukrajiny nacistami v roku 1941 sa OUN s nimi spojila a pokračovala v etnických čistkách na okupovaných územiach."

Batalión Nachtigall, zložený takmer výlučne z aktivistov OUN(b) slúžiacich v nemeckých uniformách pod Šuchevyčovým velením, uskutočnil v júli 1941 masové strieľanie Židov v okolí Vinnice", napísal Rudling. "Zdokumentovaných je najmenej 58 pogromov v západoukrajinských mestách, ktorých počet obetí sa odhaduje na 13 000 až 35 000".

V dňoch 29. – 30. septembra 1941 nacistické jednotky a ich ukrajinskí kolaboranti popravili takmer 34 000 Židov v Babom Jare, rokline v hlavnom meste Ukrajiny Kyjeve.

Od roku 1943 až do príchodu sovietskej armády vykonávala OUN – a jej vojenské krídlo UPA – masové etnické čistky Poliakov na Volyni a v Haliči, ktoré si vyžiadali životy najmenej 88 700 ľudí vrátane detí, žien a starcov.

"Vrahovia používali predovšetkým poľnohospodárske nástroje – kosy, nože a vidly. Pravoslávni kňazi takéto zbrane požehnali vo svojich chrámoch. Telá boli často ťažko zohavené... s cieľom odlúdiť obeť a vyvolať hrôzu," poznamenal historik.

Pomník na pamiatku masakrov Poliakov na Volyni, cintorín Rakowicki, ulica Rakowicka 26, Krakov, PoľskoCC BY-SA 4.0 / Zygmunt Put Zetpe0202 / Monument in the memory of the Massacres of Poles in Volhynia, Rakowicki cemetery, 26 Rakowicka street, Kraków, PolandPodľa Rudlinga bol najhlasnejším zástancom tohto krviprelievania Mykola Lebed, vtedajší vodca OUN.

Pozoruhodné je, že to bol práve Lebed, kto v roku 1945 nadviazal kontakty s americkými spravodajskými službami zo svojho exilu v Ríme, píše historik. Napriek tomu, že ho označili za "známeho sadistu a kolaboranta Nemcov", CIA a americké ministerstvo zahraničných vecí podľa Rudlinga sponzorovali Lebedovu emigráciu do USA v roku 1949 a chránili ho pred trestným stíhaním.

Po porážke nacistického Nemecka v roku 1945 sa členovia OUN a ich polovojenských jednotiek UPA pripojili k zahraničným podvratným skupinám, propagandistickým staniciam a spravodajským agentúram, aby bojovali proti ZSSR počas studenej vojny. v roku 1956 CIA začlenila súbor sietí pod Lebedovým vedením a vytvorila neziskovú organizáciu Prolog (Prolog) Research and Publishing Association, ktorej cieľom bolo vydávať protikomunistickú propagandu vrátane rozhlasového vysielania, novín a kníh.

Počas studenej vojny sa ukrajinská diaspora a veteráni OUN-UPA zaoberali bielením zločinov tejto organizácie, zdôraznil autor. Vytvárali historické falzifikáty a mýty o tom, že OUN a UPA boli pluralitné a inkluzívne organizácie, ktoré zachraňovali Židov počas holokaustu a bok po boku bojovali proti Hitlerovi a Stalinovi. Po rozpade ZSSR začali tieto naratívy vyplňať medzeru po sovietskej ideológii v novom ukrajinskom štáte.

"Na rozdiel od mnohých iných bývalých sovietskych republík ukrajinská vláda nemusela vytvárať nové národné mýty od nuly, ale importovala hotové koncepty vyvinuté v ukrajinskej diaspóre." Problémom však podľa historika je, že napriek manipulácii s dejinami fašistické korene ukrajinského radikálneho nacionalizmu nikdy nezmizli.

Ideologickí dediči OUN-UPA dostali prvú šancu získať vládne uznanie za vlády Viktora Juščenka a potom, po štvorročnom prezidentovaní Viktora Janukovyča, sa vrátili na scénu, aby uchvátili ešte viac moci a prenikli do štruktúry ukrajinskej spoločnosti.

**Ukrajinská povstalecká armáda (UPA*) je extrémistická organizácia, ktorá je od roku 2014 v Rusku zakázaná.*

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

ZDROJ: geopolitics.co/2022/03/15/why-is-the-west-silent-about-ukrainian-neo-nazi-movements-azov-battalion-bandera-legacy/

Preklad: Infovojna